

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 20836

гр. София, 13.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 180 СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ

като разгледа докладваното от АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ Гражданско дело
№ 20221110169854 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по подадена от „Д. Т.“ ЕООД искова
молба и уточняваща такава, насочена против „Т. С.“ ЕООД, с която са предявени
обективно кумулативно съединени искиви претенции с правно основание **чл. 79, ал. 1
ЗЗД във вр. с чл. 372, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 1, т. 1 от ***** ** ***** **
***** ** ***** ** ***** /CMR/ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД** за осъждане на
ответника да заплати сумите както следва: **3 615, 26 лв.** – непогасен остатък за услуга –
извършен транспорт, за което е издадена Фактура № 50/11.11.2020 г., ведно със законна
лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателно изплащане на сумата и
756,20 лв. – мораторна лихва върху претендираното възнаграждение за периода от
27.11.2020 г. до 19.12.2022 г.

В срока за отговор, по реда на чл. 219, ал. 3 ГПК, е предявен обратен иск с
правно основание **чл. 79, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 372, ал. 1 ТЗ от „Т. С.“ ЕООД
срещу „Л. Б. Е. И.“ ЕООД** с искане да се постанови решение, с което ответникът да
бъде осъден да заплати на ищеца сумата от **3 615,26 лева** – неизплатени задължение по
договор за превоз, за която сума са издадени индивидуализираните в исковата молба
по обратния иск фактури, ведно със законната лихва от дата на предявяване на
обратния иск до окончателно изплащане.

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника по обратния иск „Л. Б. Е.
И.“ ЕООД за спиране на производството на основание чл. 229, ал. 1, т.4 ГПК,
доколкото не са налице предвидените в закона предпоставки за спиране.

1 Обстоятелства, от които произтичат претендираните права и възражения:

Ищецът по главния иск „Д. Т.“ ЕООД извежда съдебно предявените си права при твърдения, че на 05.11.2020 г. ответникът е отправил до него заявка за транспорт с искане да бъде извършен транспорт на товари с направление от Б. до Г. и Б.. Договореното навло било определено от страните на стойност от 3 900 лв. без ДДС. Транспортът на товарите по заявката бил осъществен от ищеца, с влекач с рег. номер ***** и ремарке с рег. номер *****, като товарът предназначен за Г. 94424, с получател L. F. GmbH - алуминиеви остъклени прозорци, бил натоварен на 06.11.2020 г. в гр. р.. Товарът бил опакован, натоварен и подреден в ремаркетото от служителите на дружеството изпращач - „Л. Б. Е. И.“ ЕООД. След натоварването на стоките, шофьорът на ищеца укрепил товара с колани и потеглил по маршрута си. Товарът бил доставен от ищеца на 10.11.2020 г., като същият бил разтоварен на адрес в гр. А., Г.. При доставката на товара в Г. и след отваряне на ремаркетото, товарът бил в същото положение и състояние, в което е бил натоварен и подреден от изпращача. Получателят чрез свои служители, извършил разтоварване на стоките, като едно от палетата, след разтоварването му и поставянето му на плаца, паднало в присъствието на шофьора на ищеца. Била извършена проверка на товара, след която получателят на стоката вписал в товарителницата (CMR), че има повредени стоки, без да посочва в какво се изразяват. Ищецът твърди, че ако е имало повреда на част от стоките, то същите са възникнали в резултат на падането на едно от палетата на плаца, след разтоварването му от камиона, а не по време или в резултат на извършения транспорт. Излага, че е издал на ответника, в качеството му на възложител на извършения транспорт, фактура № 50/11.11.2020 г. на стойност 4 680,00 лв. с ДДС. На 21.11.2020г. ответникът го информирал по имейл, че е получено уведомление за щета от изпращача на стоките, а няколко дни по-късно предявил претенция към ищеца за щети по извършения транспорт до Г. на стойност 2 032,45 евро. След получаване на претенцията, управителят на ищцовото дружество се свързал с изпращача на товара, като в телефонен разговор, а впоследствие и по имейл от 24.11.2020 г., изложил фактите и обстоятелствата свързани с опаковането, натоварването, транспорта и разтоварването на товара, като го информирал и за възникналия инцидент с падналото след разтоварване на плаца пале. Сочил, че на 16.12.2020 г. е получил от ответника изявление за прихващане, с което ответното дружество заявило, че е извършило прихващане с негово вземане в размер на 3 615,26 лв., представляващо *„неустойка с обезщетителен характер по договор за транспорт“*, а разликата над 3 615,26 лв. до пълния размер, т.е. сумата от 1064,74лв., била платена по банков път на 15.12.2020 г. Срещу така полученото изявление за прихващане, ищецът възразил. Излага, че изявлението за прихващане е недействително, респ. че същото не е произвело целения правен резултат, тъй като не били налице предпоставките за това - ликвидност и изискуемост на две насрещни вземания. С оглед на частичното плащане в размер на 1 064,74 лв., извършено на 15.12.2020 г., претендира остатъка от 3 615,26 лв. Аргументира, че

ответникът е изпаднал в забава за заплащане на процесната сума 14 дена след получаване на услугата, поради което претендира мораторна лихва за периода от 27.11.2020 г. до 19.12.2022 г. Моли съда да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба. Ответникът оспорва дължимостта на процесните суми и сочи, че възнаграждението за превоза е погасено чрез извънсъдебно прихващане. Не оспорва, че е подал заявка от 05.11.2020 г. за процесния превоз и че същият е осъществен, в това число не оспорва и размера на уговореното навло, за което била издадена и фактура от ищеца № 50/11.11.2020 г. Не оспорва, че е извършил и частично плащане на 15.12.2020 г. Твърди, че е уведомил ищеца за извършено прихващане с неустойка в размер на 3 615,26 лева, дължима поради лошо изпълнение на договора за превоз. Твърди, че в процесната товарителница е вписана забележка „повредени стоки“. Излага, че е изпратил на ищеца точни документи за щетата и нейния размер. Навежда доводи в насока, че щетата е настъпила по време на транспорта, поради това, че ищецът не изпълнил задълженията си по укрепване на товара. Твърди, че щетите са в размер на 3 615,26 лева, за която сума сочи, че е бил задължен от изпращача. Прави възражение за прихващане с негово насрещно вземане в размер на 3 615,26 лева, представляващо неустойка по договора за превоз. Развива подробни съображения в насока, че съгласно правилата на Конвенцията, обезщетението дължимо при повреден товар, възлиза на сумата от 5 440,18 лева. Релевира възражение за изтекла погасителна давност. Оспорва и претенцията за мораторна лихва.

В исковата молба, с която е предявен обратния иск, ищецът по обратния иск е изложил твърдения, че по време на процесния превоз са настъпили щети, за което изпращачът „Л. Б. Е. И.“ ЕООД отправил рекламация с претенция за изплащане на обезщетение за вредите, причинени от превоза на стойност **3 615,26 лева**, която сума се твърди, че е прихваната от ответника от следните фактури: № *****/12.11.2020 г. на стойност 2 760,00 лева - навло за процесния превоз; № *****/03.12.2020 г. на стойност 720,00 лева, № *****/03.12.2020 г. на стойност 3 360,00 лева и № *****/ 11.12.2020 г. на стойност 4 800,00 лева. Ответникът по обратния иск бил прихванал сумата от 1 173,50 лева по негов протокол за прихващане от 23.12.2020 г. /за друг извънпроцесен превоз/, като на 19.01.2021 г. извършил плащане само в размер на 6 851,24 лева по посочените по-горе четири фактури. Така след извършеното плащане на 6 851,24 лева и прихващането от 1 173,50 лева, ответникът дължал по тези фактури сумата от 855,26 лева. Според ищеца по обратния иск ответникът е удържал сумата от 855,26 лева, съставляваща неплатен от него остатък по горните три фактури и я е прибавил към стойността на неплатената изцяло фактура № *****/12.11.2020 г. - 2 760,00 лева и така задържал сумата 3 615,26 лева, колкото била претендираната от него щета по процесния превоз. Моли

съда в условията на евентуалност да осъди ответника по обратния иск да заплати сумата от **3 615,26 лева** - главница, **представляваща сбор от неплатени суми по фактури № *****/12.11.2020 г., *****/03.12.2020 г., *****/03.12.2020 г. и *****/ 11.12.2020 г.**, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на обратния иск до окончателното изплащане.

В срока за отговор на исковата молба, такъв е постъпил от ответника по обратния иск. Ответникът оспорва дължимостта на сумата от 3 615,26 лева и подробно аргументира, че е прихваната със задължения на ищеца по обратния иск. Поддържа също и че ищецът е признал извънсъдебно дължимостта на сумата от 3 615,26 лева. **Не оспорва, че са издадени следните фактури:** Фактура № *****/12.11.2020 г. на стойност 2 760,00 лева с ДДС; фактура № *****/03.12.2020 г. на стойност 720,00 лева с ДДС; фактура № *****/03.12.2020 г. на стойност 3 360,00 лева с ДДС; фактура № *****/ 11.12.2020 г. на стойност 4 800,00 лева с ДДС. **Сочи, че е издал сметки за обезщетение, както следва:** № 1 от 09.12.2020 г. на стойност 3615,26 и № 2 от 23.12.2020 г. на стойност 1 173,50 лева. **С оглед така изложеното твърди, че е прихванал:** от Фактура № *****/12.11.2020 г. на стойност 2 760,00 лева с ДДС – със сметка № - 1 2 760 лева; от фактура № *****/03.12.2020 г. на стойност 720,00 лева с ДДС – не е прихващал; от фактура № *****/03.12.2020 г. на стойност 3 360,00 лева с ДДС – със сметка № 1 - 855,26 лева и от фактура № *****/ 11.12.2020 г. на стойност 4 800,00 лева с ДДС – със сметка № 2 – 1 173,50 лева. След извършените прихващания, дължимият остатък по четирите фактури възлизал на сумата от 6 851,24 лева, която сума била платена на 19.01.2021 г. */което обстоятелство не е спорно/.*

Ответникът е изразил становище и по предявения главен иск, като е посочил, че поддържа изцяло изложеното от страна на ответника по главния иск.

2 Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца и ответника:

Предявени са от „Д. Т.“ ЕООД против „Т. С.“ ЕООД обективно кумулативно съединени иски с правно основание **чл. 79, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 372, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 1, т. 1 от ***** ** ***** ** ***** ***** ***** ** ***** /CMR/ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД** за заплащане на сумите както следва: **3 615, 26 лв.** – непогасен остатък за услуга – извършен транспорт, за което е издадена Фактура № 50/11.11.2020 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателно изплащане на сумата и **756,20 лв.** – мораторна лихва върху претендираното възнаграждение за периода от 27.11.2020 г. до 19.12.2022 г.

ПРИЕМА ЗА СЪВМЕСТНО РАЗГЛЕЖДАНЕ релевираното от страна на ответника възражение за прихващане с негово насрещно вземане в размер на **3 615,26 лева**, представляващо неустойка по процесния Договор за превоз.

В срока за отговор, по реда на чл. 219, ал. 3 ГПК е предявен обратен иск с **правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 372, ал. 1 ТЗ от „Т. С.“ ЕООД** срещу „Л. Б. Е. И.“ ЕООД с искане да се постанови решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от **3 615,26 лева** – неизплатени задължение по договор за превоз, за която сума са издадени индивидуализираните в исковата молба по обратния иск фактури, ведно със законната лихва от дата на предявяване на обратния иск до окончателно изплащане.

3 Кои права и кои обстоятелства се признават.

4 Кои обстоятелства не се нуждаят от доказване – с оглед становището на страните, съдът **ОБЯВЯВА** за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: че на 05.11.2020г. „Т. С.“ ЕООД, е отправило до „Д. Т.“ ЕООД заявка за транспорт с искане да бъде извършен транспорт на товари с направление от Б. до Г. и Б.; че е било договорено навло на стойност от 3 900 лв. без ДДС или 4680.00 с ДДС; че транспортът на товарите по заявката е бил осъществен от „Д. Т.“ ЕООД, от влекач с рег. номер ***** и ремарке с рег. номер *****, като товарът е бил натоварен на 06.11.2020 г. в гр. р.; че товарът е бил доставен от „Д. Т.“ ЕООД на 10.11.2020 г.; че за процесния превоз „Д. Т.“ ЕООД е издал фактура № 50/11.11.2020 г. на стойност 4 680,00 лв. с ДДС; че „Т. С.“ ЕООД е извършило частично плащане по банков път на сума в размер на 1 064,74 лв. на 15.12.2020 г., по процесната фактура, както и че неизплатената част възлиза в размер на 3615.26лв.

5 Как се разпределя доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти

-

По иска с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 372, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 1, т. 1 от ***** ** ***** ** ***** ** ***** ** ***** /CMR/.

УКАЗВА на ищеца, че в негова тежест е да докаже по делото пълно и главно следните обстоятелства: наличието на договорни правоотношения между страните, възникнали по силата на договор за международен транспорт, включително изпращането от ответника на заявка за извършване на международен транспорт и потвърждаването ѝ от страна на ищеца, което да е достигнало до ответника, по силата на който договор за дружеството-ищец да е възникнало задължение да извърши превоз на товари, а за ответника – да заплати възнаграждение за извършения превоз; пълното и точно изпълнение от страна на ищцовото дружество на възложения му превоз; размер на договореното възнаграждение и настъпването на падежа за заплащането му, както и че увреждането на товара е настъпило при разтоварването на палетата от служители на фирмата получател.

УКАЗВА на ответника, че при установяване на горните обстоятелства, в негова тежест е да докаже по делото погасяване на вземането, както и формулираните възражения, че товарът е увреден по време на превоза.

По иска по чл. 86 ЗЗД:

УКАЗВА на ищеца, че в негова тежест е да установи по делото пълно и главно възникването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

В тежест на ответника е при установяване на горните обстоятелства, да докаже изпълнението на задължението си в срок

По релевираното **възражение за изтекла погасителна давност**, в тежест на ищеца по главните искове е да докаже наличието на обстоятелства, водещи до спиране и/или прекъсване на давността, в случай че твърди такива.

По възражението за прихващане:

УКАЗВА на ответника, че в негова тежест е да установи по делото пълно и главно наличието на негово насрещно вземане в размер на **3 615, 26 лв.**, представляващо неустойка за лошо изпълнение на Договор за превоз, сключен с „Д. Т.“ ЕООД.

По обратния иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, във вр. с чл. 372, ал. 1 ТЗ:

УКАЗВА на ищеца по обратния иск, че в негова тежест е да докаже по делото пълно и главно, че между страните са сключени договори за превоз, по които ищецът е изправна страна; че са издадени фактурите */от страна на ищеца по обратния иск/* както следва: № *****/12.11.2020 г. на стойност 2 760,00; № *****/03.12.2020 г. на стойност 720,00 лева, № *****/03.12.2020 г. на стойност 3 360,00 лева и № *****/ 11.12.2020 г. на стойност 4 800,00 лева, и че по същите остава непогасен остатък, чийто общ размер възлиза на сумата от **3 615, 26 лв.**

В тежест на ответника по обратния иск е да докаже, че е изпълнил задължението си за плащане по процесните фактури.

УКАЗВА на „Д. Т.“ ЕООД, на основание чл. 185 ГПК, в двуседмичен срок от получаване на настоящото определение, да представи точен превод на български език на приложеното на л. 10 копие на CMR.

ПРИЕМА представените от страните документи като писмени доказателства по

делото.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателства по искане на ищеца по главния иск, чрез разпит на един свидетел при режим на довеждане, за установяване на факти и обстоятелства, при които са настъпили вредите по процесния товар.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателства по искане на ответника по обратния иск/трето лице помагач чрез разпит на двама свидетели при режим на довеждане, за установяване на факти и обстоятелства, при които са настъпили вредите по процесния товар.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника „Т. С.“ ЕООД по чл. 176, ал. 1 ГПК.

УКАЗВА на страните, че по останалите доказателствени искани съдът ще се произнесе след разпита на двамата свидетели в първото по делото открито съдебно заседание.

НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА като им указва, че доброволното/извънсъдебно уреждане на отношенията е най-благоприятният за тях ред за разрешаване на спора.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на **27.10.2023 г. от 09.20 часа**, за които дата и час да се призоват страните.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от настоящото определение за насрочване, ведно с проекта за доклад по делото на страните, а на ищеца по главния иск, препис от отговора на исковата молба и приложенията към него. Препис от депозирания отговор по обратния иск и становището от ответника по обратния иск да се изпратят както на ищеца по главния иск, така и на ищеца по обратния иск, като страните могат да изразят становище и да ангажират доказателства най-късно в първото по делото съдебно заседание.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____